

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslaget er i det væsentlige overensstemmende med det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1934—35 i Folketinget fremsatte Forslag (R. T. 1934—35, Tillæg A., Sp. 2675—2684). I det følgende redegøres for Ændringerne i Forhold til det tidligere fremsatte Forslag (F. 34). Iøvrigt henvises til de indledende Bemærkninger til det samtidig fremsatte Forslag til Lov om Børn udenfor Ægteskab.

ad § 3.

I R. T. 1934—35, Tillæg B., Sp. 2729—30, er der ad § 3 i F. 34 af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Børn udenfor Ægteskab m. fl. Love stillet Spørgsmaal om, hvorvidt der ikke er alt for vidtstrakt Adgang til at rejse Sag. Dette Spørgsmaal maa antages at sigte til § 3, 2. Pkt., i F. 34, hvorefter Sag til Afgørelse af Faderskabet, naar Ægtemanden er afgaaet ved Døden, kan anlægges af enhver, der som Arving efter ham eller af anden Grund har retlig Interesse i at faa Spørgsmaalet om Faderskabet afgjort.

Ved nærmere Overvejelse er Justitsministeriet kommet til det Resultat, at kun de i F. 34 § 3, 1. Pkt., nævnte Personer: Ægtemanden, Moderen og Barnet eller dets Værge, bør kunne rejse en Sag, hvorved Barnets hele familieretlige Stilling fastslaas. Andre Personer kan vel, navnlig som Arvinger efter Ægtemanden, have Interesse i at bestride, at et Barn er Ægtebarn. Men de har ikke rimeligt Krav paa at faa en saa omfattende Afgørelse af dette Spørgsmaal. Det maa være dem nok, at de — som efter hidtil gældende Ret — under en Retssag eller et Skifte som Støtte for deres Paastand kan gøre gældende, at et Barn er eller ikke er Barn af en bestemt Person, saaledes at Retten, dersom den finder deres Anbringende bevist, ved Sagens Afgørelse kan lægge det til Grund, uden at Barnets familieretlige Stilling i andre Henseender berøres

heraf. — Paa den anden Side vilde de i F. 34 § 3, 3. Pkt., indeholdte Forældelsesregler undertiden kunne afskære Arvinger eller andre retlig interesserede fra deres Ret.

I nærværende Forslag er derfor 2. og 3. Pkt. i F. 34 § 3 udgaaet. Herefter vil en Sag, hvorved Barnets hele familieretlige Stilling fastslaas, kun kunne rejses af Ægtemanden, Moderen og Barnet eller dets Værge. Iøvrigt staar det som hidtil alle, der har retlig Interesse heri, aabent under en Retssag til Støtte for deres Paastand at bestride, at et Barn er Ægtebarn, men Rettens Afgørelse i en saadan Sag har ingen Indflydelse paa Barnets familieretlige Stilling i andre Henseender.

ad § 4.

I 3.—5. Linie er Ordene „medmindre der i Henhold til Lov af Dags Dato om Børn udenfor Ægteskab eller ifølge Begæring af Ægtemanden rejses Sag til Fastslaelse af Faderskabet til Barnet“ ændret til „medmindre der rejses Sag efter Retsplejelovens § 456 q, Stk. 1, til Fastslaelse af Faderskabet til Barnet“. I det samtidig forelagte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje fastsættes det i § 456 q, Stk. 1, hvorledes Sager angaaende Faderskabet til de heromhandlede Børn skal behandles, og man har derfor fundet det rettest at henvise til denne Bestemmelse.

Stk. 2 er udgaaet. Herom henvises til foranstaaende Bemærkninger ad § 3.

ad § 6.

Henvisningerne til Lov om Børn udenfor Ægteskab er ændret i Overensstemmelse med de i Forslaget til sidstnævnte Lov foretagne Ændringer i Forhold til F. 34.

ad § 7.

Ikrafttrædelsesdatoen er ændret til 1. Januar 1937.